

عنوان مقاله:

بررسی مدرسه به عنوان یک سازمان یادگیرنده (مدرسه یادگیرنده)

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

رحیم ارشادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد واحد بندر عباس، هرمزگان، ایران

خلاصه مقاله:

ایده مدرسه ای که می تواند یاد بگیرد، در چند سال اخیر مورد توجه افراد زیادی قرار گرفته است. به تدریج روشن می شود که مدارس را نه با بخشنامه و دستور نه با وضع مقررات، بلکه با جهت گیری یادگیرنده می توان دوباره خلق کرد. یعنی باید همه افراد مدرسه را با هم در بیان آرزوها، کسب آگاهی و توسعه شایستگی هایشان فعال کرد. در مدرسه ای که یاد می گیرد، افرادی که ممکن است در نظام مدرسه های معمولی نسبت به یکدیگر بی اعتنا باشند. والدین و معلمان، مربیان و مدیران، افراد درون و بیرون دیوارهای مدرسه، دانش آموزان و بزرگسالان مسئولیت خویش را در آینده نهاد مدرسه و آنچه می توانند از یکدیگر یاد بگیرند، قبول می کنند. رویکرد «سازمان یادگیرنده» به آموزش، چیزی بیش از امر به کار و گفت و گو کردن با هم است. تا کنون بیش از دو دهه تجربه ارزشمند بین صد ها مدرسه و هزاران فرد در تمرین خلق دوباره مدرسه برای تبدیل شدن به سازمان هایی یادگیرنده، روی هم انباشته شده است. بخش زیادی از این تجربه ها با نام های دیگری رخ داده است: «اصلاح مدارس»، «مدارس موثر»، «نوسازی آموزشی»، «تفکر نظام مند در کلاس درس» و از این قبیل. از این میان، نتایج تلاش های سازمان یادگیرنده، به توسعه های قابل توجهی منجر شده است. تلاش در درک سازمان یادگیرنده و تاملی عمیق به ما کمک می کند دنیای مدرسه را به گونه ای ببینیم که قبلا نمی دیده ایم. در این صورت می توانیم به طور موثرتری در آن عمل کنیم یا آن را تغییر دهیم. هیچ مدرسه ای نیست که مسائلش را طوری حل کرده باشد که بقیه ما بتوانیم راهشان را کپی کنیم. در واقع، تجربه هیچ مدرسه ای را نمی توانیم درست به موقعیت های دیگری تعمیم دهیم. همه مدارس و موقعیت هایشان بی همتا هستند و به ترکیب بی همتای خودشان از نظریه، ابزار و روش های یادگیری نیاز دارند. در بحث از مدارس یادگیرنده، دیدمان را به مدارس امروزی محدود نمی کنیم؛ حتی به ساختمان مدارس نیز خودمان را محدود نمی سازیم. مدرسه، آن گونه که ما آن را درک می کنیم، نقطه اتکایی برای تحول آموزشی و اجتماعی است. مهارت های شناختی درست لازمه پیشرفت تحصیلی و ایجاد رغبت و انگیزه برای یادگیری میباشد. یادگیری تنها به سالهایی که در مدرسه می گذرد اختصاص ندارد ایجاد فرهنگ یادگیری و تبدیل مدارس به سازمان های یادگیری مستلزم نگاهی دیگر به آموزش و برنامه ریزی آن است. (مشایخ، ۱۳۸۰-ص. ۱۶۴-۱۳۵) در تحقیق حاضر به مطالعه موردی در مورد مدارس یادگیرنده پرداخته شده است و مدرسه به عنوان سازمان یادگیرنده از دیدگاه پیتز سنگه بررسی شده است

کلمات کلیدی:

مدارس یادگیرنده، یادگیری، سازمان یادگیرنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255723>

